

Ett nytt regelverk för arbetslöshetsförsäkringen (SOU 2020:37)

Sammanfattning

Inspektionen för socialförsäkringen (ISF) har granskat utredningens förslag med utgångspunkt i hur de bedöms påverka rättssäkerheten och effektiviteten inom socialförsäkringsområdet. ISF begränsar därför våra synpunkter till de förslag som berör socialförsäkringsområdet, som kan få konsekvenser för socialförsäkringen samt som berör ISF:s möjlighet att fullgöra sitt uppdrag.

ISF begränsar även sina synpunkter på vissa av de förslag som berör socialförsäkringsområdet då det samtidigt pågår utrednings- och reformarbete, bland annat med harmonisering av reglerna för sjuk- och arbetslöshetsförsäkringen samt ändrad beräkningsgrund för den sjukpenning-/ersättningsgrundande inkomsten (SGI/EGI). Vi vill inte lämna synpunkter på förslag utifrån hur de förhåller sig till nuvarande lagstiftning när det samtidigt finns en intention om att framöver skapa en bättre överensstämmelse mellan samtliga arbetsbaserade trygghets- och välfärdsförsäkringar. Det handlar bland annat om de intentioner som ISF tillstyrkt i tidigare remissvar, som förslagen från den Parlamentariska socialförsäkringsutredningen (PSFU), vilka utgör grunden för reformarbetet såväl inom arbetslöshetsförsäkringen som sjukförsäkringen. I betänkandet diskuteras denna problematik i avsnitt 24.3 och ISF instämmer i utredningens bedömningar i 24.3.1 och 24.3.2. Vi avvaktar således med att uttala oss i dessa delar till dess ett förslag om förändringar av socialförsäkringen har presenterats. ISF konstaterar att en stor del av föreliggande förslag endast kan behandlas på ett ändamålsenligt sätt då det, som utredningen skriver, "är känt vad dessa förändringar innebär".

Bland förslagen i betänkandet har ISF, trots det ovan nämnda, sett behov av att kommentera vissa av förslagen utifrån hur förändringar av arbetslöshetsförsäkringslagstiftningen kan medföra problem i socialförsäkringen. ISF vill i detta sammanhang påpeka att de reformer som föreslås inte är tillräckligt väl underbyggda och att centrala delar av arbetslöshetsförsäkringen inte utretts alls i relation till socialförsäkringens

konstruktion, vilket påverkar effektiviteten i hur arbetslöshets- och socialförsäkringarna samverkar.

ISF tillstyrker förslaget att arbetslöshetsersättning får lämnas till en sökande som har beviljats tjänstledighet utan lön och som av hälsoskäl inte kan återgå vare sig till tidigare arbete eller till annat arbete hos sin arbetsgivare, men som av Försäkringskassan bedömts ha arbetsförmåga i förhållande till arbetsmarknaden i övrigt (avsnitt 9.6.2).

ISF tillstyrker förslaget att arbetslöshetsförsäkringens arbetsvillkor för rätt till arbetslöshetsförsäkring ska ersättas av ett inkomstvillkor (avsnitt 10.4.1.)

ISF avstyrker förslaget att den totala överhoppningsbara tiden får uppgå till maximalt 36 månader (avsnitt 10.7.1).

ISF tillstyrker att arbetslöshetsersättningens storlek ska bestämmas till ett belopp per månad utifrån en ersättningsgrundande inkomst och har i övrigt inget att invända mot förslaget (avsnitt 11.4).

ISF avstyrker förslaget att den ersättningsgrundande inkomsten för en sökande som har uppfyllt ett inkomstvillkor enligt huvudregeln ska fastställas till ett belopp som motsvarar den sökandes totalinkomst av förvärsarbete som legat till grund för prövningen av inkomstvillkoret, delat med 12, och har i övrigt inga invändningar mot förslaget (avsnitt 11.5.1).

ISF tillstyrker att arbetslöshetsersättningen ska beräknas och lämnas i form av ett belopp per kalendermånad (avsnitt 13.4.1).

ISF kan varken tillstyrka eller avstyrka förslaget att en kalendermånad med arbetslöshetsersättning ska motsvara 22 ersättningsdagar (avsnitt 13.4.2).

ISF kan varken tillstyrka eller avstyrka att ersättningen får minskas med motsvarande högst fem ersättningsdagar per kalendervecka (avsnitt 13.4.3).

ISF avstyrker förslaget i den del där regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen kan meddela ytterligare föreskrifter om lämpligt arbete (avsnitt 15.5.6).

ISF tillstyrker förslaget att en arbetsgivare eller uppdragsgivare på begäran ska lämna de uppgifter till en arbetslöshetskassa om enskilda anställnings- och uppdragsförhållanden som har betydelse för ett ärende hos kassan enligt den nya lagen (avsnitt 17.5).

ISF avstyrker att lagändringarna ska träda ikraft den 1 januari 2023 (avsnitt 26.2).

ISF har i flera fall inga invändningar mot förslagen, men ser behov av att trots detta kommentera förslagen då det för varje förslag föreligger viss risk för att det kan komma att uppstå oönskade drivkrafter mellan

försäkringarna. Exempelvis för försäkrade att söka ersättning från fel försäkringssystem eller att försäkrade genom ändrat beteende i oönskad riktning kan påverka sitt försäkringsskydd i de av det allmänna finansierade försäkringssystemen. Detta gäller för förslagen i avsnitt 10.5.2, 10.5.3, 11.4, 11.5.1, 11.5.3, 11.5.4, 12.5.2.

ISF lämnar inga synpunkter på resterande förslag utan förbehåller sig rätten att återkomma när dessa förslag kan ställas i relation till resultaten av övriga, pågående utredningar/reformarbeten.

9.6.2 Ersättning bör kunna lämnas till vissa tjänstlediga

ISF tillstyrker förslaget att arbetslöshetsersättning får lämnas till en sökande som har beviljats tjänstledighet utan lön och som av hälsoskäl inte kan återgå vare sig till tidigare arbete eller till annat arbete hos sin arbetsgivare, men som av Försäkringskassan bedömts ha arbetsförmåga i förhållande till arbetsmarknaden i övrigt.

ISF gör bedömningen att detta stärker den enskildes möjligheter att tillfälligt eller permanent, och med bibehållen ekonomisk trygghet, erbjudas möjligheten att ställa om från en anställning som vid tillfället för tjänstledigheten inte är lämplig med hänsyn taget till den försäkrades hälsa. Förslaget innebär även att individen i större utsträckning kan ta del av Arbetsförmedlingens stöd och service. Det i sig torde leda till större möjligheter att finna och ta ett arbete än om individen stannar kvar i socialförsäkringssystemet, hänvisas till försörjningsstöd eller försörjning av närstående i samma hushåll. Att den enskilde upplever att hen har ett förutsebart försäkringsskydd även i den aktiva arbetsmarknadspolitiken kan öka graden av frivillighet i flödet mellan systemen och bidra till att arbetsutbudet i ekonomin ökar.

10.4.1 Arbetslöshetsförsäkringens arbetsvillkor för rätt till arbetslöshetsförsäkring bör ersättas av ett inkomstvillkor

ISF tillstyrker förslaget att arbetslöshetsförsäkringens arbetsvillkor för rätt till arbetslöshetsförsäkring ska ersättas av ett inkomstvillkor.

ISF har redan i remissvar, bland annat till PSFU:s slutbetänkande, tillstyrkt en övergång till en ersättningsgrundande inkomst baserad på historiska inkomster (månadsuppgifter) för såväl arbetslöshetsförsäkringen som för de inkomstbaserade förmånerna i socialförsäkringen. Vi bedömer att det förvisso kan finnas vissa problem med detta, men har kunnat konstatera att fördelarna överväger nackdelarna för en sådan lösning. En ersättningsgrundande inkomst skulle öka försäkringsmässigheten i försäkringarna, öka rättssäkerheten för den enskilde samt minska risken för

felaktiga utbetalningar. En effektiviserad handläggning och kortare handläggningstider sänker inte bara kostnaderna för administrationen, utan stärker även arbetslöshetsförsäkringen i dess centrala roll som stabiliseringsekonomiskt verktyg vid konjunkturedgångar, ekonomiska chocker eller kriser.

10.7.1 Överhoppningsbar tid vid fastställande av ramtid

ISF avstyrker förslaget att den totala överhoppningsbara tiden får uppgå till maximalt 36 månader.

Socialförsäkringen har en målsättning om att den som är sjukskriven ska erbjudas förutsättningar för att kunna återinträda på arbetsmarknaden så att den enskildes restarbetsförmåga ska kunna tillvaratas. Och precis som i arbetslöshetsförsäkringen har lagstiftaren därför ställt krav på omställning till arbete i sjukpenningförmånen. Detta krav på omställning gentemot ett på arbetsmarknaden normalt förekommande arbete minskar dock inte bara för att sjukfallet pågått i 36 månader eller mer. Kraven på omställning mot arbetsmarknaden kvarstår så länge sjukfallet pågår. Att då ensidigt minska tryggheten vad avser försäkringsskydd när personer ska lämna socialförsäkringen innebär en betydande försämring för en enskild med ett allvarligt eller utdraget sjukdoms- eller skadeförlopp. Dessutom minskar graden av harmonisering mellan försäkringarna.

ISF gör bedömningen att förslaget därför riskerar att skapa fler och större problem i angränsande system än de problem som anses lösas inom ramen för arbetslöshetsförsäkringen. Att minska den överhoppningsbara tiden innebär, indirekt, att det blir större skillnad mellan det allmännas krav på den enskilde i de två olika systemen jämfört med de skillnader som redan finns med nuvarande regelverk.

ISF gör inte anspråk på att i detta remissvar tillfullo kartlägga alla problem med förslaget, men väljer att, ur ett socialförsäkringsperspektiv, beskriva de mest uppenbara.

Vi ser att förslaget, ur ett jämställdhetsperspektiv, kommer innebära att det företrädevis är kvinnor som över tid kommer att förlora sitt försäkringsskydd i arbetslöshetsförsäkringen. Detta beror helt enkelt på att nästan 75 procent av de försäkrade med långa sjukfall är kvinnor.

ISF menar vidare att förslaget kan ha negativa effekter på den enskildes vilja att, genom egna insatser, exempelvis utbildning, förbättra förutsättningarna för att kunna återvända till arbetsmarknaden. Utredningen argumenterar utifrån att individer endast kan ha en anledning till överhoppningsbar tid, men flödet mellan dessa kan vara omfattande. En väg tillbaka för sjukskrivna är att utbilda sig till ett yrke där funktionsnedsättningen eller sjukdomen har mindre relevans för förmågan att utföra arbetsuppgifterna eller för att undvika återinsjuknande. Med ett

långt sjukfall minskar drivkrafterna för den enskilde att på eget initiativ utbilda sig, då ett val att utbilda sig efter en sjukskrivning kan komma att leda till att den enskilde tappar sitt försäkringsskydd i arbetslöshetsförsäkringen.

Förutsättningarna för Arbetsförmedlingen att aktivt kunna stödja gruppen långtidssjukskrivna minskar också eftersom rätten till arbetslöshetsersättning är kopplad till rätten till och nivån på aktivitetsstödet vid rehabiliterande och arbetsförberedande insatser i den aktiva arbetsmarknadspolitiken. Förslaget riskerar att innebära en försäkringsmässig "bortre tidsgräns" för en stor grupp försäkrade och att öka drivkrafterna att försöka stanna kvar i socialförsäkringen trots att de kan ha en restarbetsförmåga. Förslaget riskerar därmed även att negativt påverka de samverkansinsatser som Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan fått i uppdrag av lagstiftaren.

ISF vill även peka på att förslaget kan leda till betydande beteendeförändringar hos förmånstagare i försäkringssystemen. Förvisso uppstår en stark drivkraft att före 36 månader lämna socialförsäkringen och ställa sig till arbetsmarknadens förfogande för att behålla försäkringsskyddet på arbetsmarknaden. Men detta behöver inte innebära att det är ett aktivt arbetsutbud som realiserar, utan snarare en möjlighet för individer med långa sjukfall att, genom att tillfälligt ställa sig till arbetsmarknadens förfogande, påbörja karenperioden eller återknyta till en pågående arbetslöshetsperiod, före den föreslagna överhoppningsbara tiden är över, tillse att de säkrar sitt försäkringsskydd vid arbetslöshet för att sedan åter ansöka om sjukpenning. Utredningens förslag i 9.6.2 medför att detta även kan genomföras av sjukskrivna som har en anställning.

ISF kan slutligen konstatera att om bestämmelsen genomförs och den har den effekt som utredningen pekar på, allt annat lika, finns det även en annan betydande risk. Det kan leda till en ökning av antalet individer där Försäkringskassan beslutat att de kan ta ett normalt förekommande arbete som antingen måste leva på sina besparingar, försörjas av sin respektive eller annan hen delar hushåll med eller av det kommunala försörjningsstödet.

11.4 Nuvarande principer bör gälla för bestämmande av ersättningens storlek

ISF tillstyrker att arbetslöshetsersättningens storlek ska bestämmas till ett belopp per månad utifrån en ersättningsgrundande inkomst.

ISF har inga invändningar på förslaget om att arbetslöshetsersättningens storlek ska bestämmas av den sökandes medlemskap i eller anslutning till en arbetslöshetskassa. I de fall den föreslagna regeln som medför olika nivåer i ersättning beroende på om personen uppfyller ett medlemsvillkor eller inte, så har ISF inte heller något att invända mot förslaget som

sådant, men vill påpeka att olika ersättningsnivåer, beroende på om personen valt eller inte valt att teckna den frivilliga delen av försäkringen, kan komma att medföra fler situationer då oönskade drivkrafter mellan de arbetsbaserade trygghets- och välfärdsförsäkringarna uppstår.

ISF har inga invändningar mot förslaget att arbetslöshetsersättningens storlek ska bestämmas till ett belopp utifrån tid med arbetslöshetsersättning, men vill påpeka att även detta kan medföra att det uppstår oönskade drivkrafter mellan de arbetsbaserade trygghets- och välfärdsförsäkringarna.

11.5.1 Ersättningens storlek bestäms utifrån tidigare inkomster av förvärvsarbete

ISF avstyrker förslaget att den ersättningsgrundande inkomsten för en sökande som har uppfyllt ett inkomstvillkor enligt huvudregeln ska fastställas till ett belopp som motsvarar den sökandes totalinkomst av förvärvsarbete som legat till grund för prövningen av inkomstvillkoret, delat med 12.

Den föreslagna beräkningsmodellen kan inte ställas i relation till hur en motsvarande förändring av beräkningsgrunderna i socialförsäkringen kommer att utformas. ISF kan inte uttala sig om eller på vilket sätt förslaget kan komma att få konsekvenser för socialförsäkringen utan anser att regler för fastställandet av den ersättningsgrundande inkomsten i arbetslöshetsförsäkringen inte bör vinna laga kraft före det att förslagen om beräkning av ersättningsgrundande inkomst i socialförsäkringen är kända och har kunnat analyseras i relation till föreliggande utredningsförslag. Detta för att i möjligaste mån kunna anpassa beräkningsmodellerna för att undvika att skapa oönskade drivkrafter mellan de arbetsbaserade trygghets- och välfärdssystemen eller att den försäkring vars regelverk vinner laga kraft först begränsar förutsättningarna att finna tillfredsställande lösningar som kan fungera väl i såväl arbetslöshetsförsäkringen som socialförsäkringen.

ISF har inga invändningar mot att ersättningens storlek i generella termer bestäms utifrån tidigare inkomster av förvärvsarbete.

13.4.1 Ersättningen betalas ut som ett belopp per månad

ISF tillstyrker att arbetslöshetsersättningen ska beräknas och lämnas i form av ett belopp per kalendermånad, då detta innebär en harmonisering med övriga arbetsbaserade trygghets- och välfärdsförsäkringar och ger individen möjlighet att jämföra systemen.

13.4.2 En kalendermånad motsvarar 22 ersättningsdagar

ISF kan varken tillstyrka eller avstyrka förslaget att en kalendermånad med arbetslöshetsersättning ska motsvara 22 ersättningsdagar. Vi menar att utredningen inte klargjort fördelarna, eller tydliggjort nackdelarna, i relation till andra arbetsbaserade, men kalenderdagsbaserade, trygghets- och välfärdssystem.

ISF anser vidare att förslaget brister i argumentation och konsekvensanalys, då utredningen i högre grad borde ha undersökt och klargjort förutsättningarna att harmoniera arbetslöshetsförsäkringen med de övriga arbetsbaserade trygghets- och välfärdssystemen för att undvika risken att oönskade drivkrafter mellan systemen bibehålls. Vi anser att antalet ersättningsdagar per månad bör utredas grundligare för att klargöra möjligheterna att öka samstämmigheten med övriga arbetsbaserade trygghets- och välfärdssystem.

13.4.3 Proportionerlig minskning av ersättningen

ISF kan varken tillstyrka eller avstyrka förslaget om att ersättningen får minskas med motsvarande högst fem ersättningsdagar per kalendervecka.

Vi anser att utredningen inte klargjort på vilket sätt arbetslöshetsförsäkringen i högre grad än andra inkomstbaserade försäkringssystem är bundna till att de ersätta dagarna schablonmässigt måste spegla en femdagarsvecka. ISF anser att utredningen i högre grad borde ha undersökt och klargjort förutsättningarna att harmoniera arbetslöshetsförsäkringen med de övriga arbetsbaserade trygghets- och välfärdssystemen för att undvika att oönskade drivkrafter mellan systemen riskerar att bibehållas.

15.5.6 Lämpligt arbete

ISF avstyrker förslaget i den del där regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen kan meddela ytterligare föreskrifter om lämpligt arbete.

Utredningen redogör för att det finns ett behov av en annan ordning men att de inte hunnit göra detta med den tid och de resurser de haft till sitt förfogande.

I betänkandet konstaterar man att bestämmelser som har politisk karaktär inte bör delegeras till myndighet, och att begreppet därför bör utredas. ISF delar utredningens uppfattning, men anser att denna del av regelverket bör hinna utredas innan regeländringarna vinner laga kraft. Vi menar även att en sådan utredning bör ha till uppgift att försöka harmoniera det allmännas krav på omställning för individen i såväl arbetslöshetsförsäkringen som i

socialförsäkringen. Detta för att minska risken att den enskilde bedöms som arbetsför utifrån socialförsäkringsbalken och samtidigt kan bedömas inte kunna stå till arbetsmarknadens förfogande i arbetslöshetsförsäkringen. ISF anser vidare att ett förtydligande av det allmännas krav på den enskilde i lagtexten, skulle kunna bidra till ett ökat frivilligt flöde från socialförsäkringen till den aktiva arbetsmarknadspolitiken och därmed mer effektivt tillvarata de försäkrades restarbetsförmåga.

17.5 Uppgiftsskyldighet under straffansvar för arbetsgivare och uppdragsgivare

ISF tillstyrker förslaget att en arbetsgivare eller uppdragsgivare på begäran ska lämna de uppgifter till en arbetslöshetskassa om enskilds anställnings- och uppdragsförhållanden som har betydelse för ett ärende hos kassan enligt den nya lagen. Vi anser att, utöver att stärka medborgarens rättssäkerhet i försäkringssystemen, förslaget utgör en naturlig harmonisering med motsvarande regelverk inom socialförsäkringen.

26.2 Ikraftträdandebestämmelser

ISF avstyrker att lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2023. Vi anser att förslagen inte bör vinna laga kraft före det att även förslagen om förändringar inom socialförsäkringen är kända och utredda i relation till föreliggande utrednings förslag.

ISF finner, i likhet med utredningen, att föreliggande förslag till ny lagstiftning inte kunnat analyseras i relation till pågående reformering av socialförsäkringen. Vi menar, inte minst mot bakgrund av pågående pandemi, att den tid som kvarstår till dess att lagen föreslås vinna laga kraft är alltför kort för att omfattande förändringar av socialförsäkringen ska hinna föreslås, beredas, utredas och remissbehandlas i relation till den föreliggande utredningens förslag. Det kan finnas skäl att anta att de förslag som utredningen presenterar, efter att nya beräkningsgrunder i socialförsäkringen har presenterats, i viss grad och i olika delar kommer att behöva justeras så att en högre nivå av harmonisering mellan försäkringarna blir möjlig.

ISF anser vidare att vissa centrala delar av arbetslöshetsförsäkringen inte blivit tillräckligt utredda och att även detta bör genomföras innan bestämmelserna vinner laga kraft. Detta gäller exempelvis:

- utformningen av det allmännas krav på den försäkrade avseende lämpliga arbeten vid omställning för att öka överensstämmelsen mellan de olika systemen
- harmonisering av ersättningsdagar mellan arbetslöshetsförsäkringen och socialförsäkringen

- hur den ersättningsgrundande inkomsten ska beräknas för att inte skapa oönskade skillnader mellan försäkringarna.

10.5.2 Inkomster av förvärvsinkomster som inte får beaktas vid prövning av inkomstvillkor

ISF har inga invändningar mot förslaget att vid prövning av inkomstvillkoret ska bortses från inkomster av förvärvsarbete som hänför sig till deltidsföretagande och bisyssla, men vill framhålla att detta förslag verkar innebära ett avsteg från PSFU:s förslag (SOU 2015:21, *Mer trygghet och bättre försäkring*, förslag 7.2) om ett gemensamt inkomstbegrepp för de arbetsbaserade trygghets- och välfärdsförsäkringarna. Om inkomster från bisyssla eller deltidsföretag undantas riskerar förslaget medföra att en delpopulation av de försäkrade riskerar att ha olika ersättningsgrundande inkomst i socialförsäkringen och i arbetslöshetsförsäkringen. För det första riskerar detta att leda till minskad förutsägbarhet avseende försäkringsskyddet för den enskilda. För det andra riskerar det även att skapa oönskade drivkrafter för den enskilde att söka ersättning från den försäkring som är mest privatekonomiskt lönsam.

10.5.3 Ersättningar som ska jämföras med inkomster av förvärvsarbete

ISF har inga invändningar mot förslaget att vid prövning av inkomstvillkoret totalinkomst så ska graviditetspenning, föräldrapenningförmåner, sjukpenning, rehabiliteringspenning, smittbärandepening och närståendepening jämföras med förvärvsinkomster och att detsamma gäller ersättning enligt 20 § lagen om sjuklön.

ISF vill framhålla att det utifrån utredningens förslag är svårt att ta ställning till om, och i vilken grad, förslaget exempelvis riskerar att leda till ett överutnyttjande av exempelvis sjukpenningen (moral hazard-problematik) eller att uttaget av föräldrapenning snedvrids på ett sätt som inte ligger i linje med förmånens intentioner för att kunna omfattas av arbetslöshetsförsäkringen. Detta är av central betydelse i och med att utredningen även föreslår en betydligt kortare intjäningsperiod för att omfattas av arbetslöshetsförsäkringen (förslag 12.5.2), vilket innebär att den försäkrade, med eller utan samförstånd med sin arbetsgivare, genom att varva kortare sjukskrivningar med anställning kan påverka ersättningsnivån.

11.5.1 Ersättningens storlek bestäms utifrån tidigare inkomster av förvärvsarbete

ISF har inga invändningar mot att regeringen med stöd i 8 kap. 7 § regeringsformen meddelar föreskrifter om en högsta ersättningsgrundande inkomst och konstaterar att detta inte avviker från nuvarande lagstiftning. Vi vill dock framhålla att historiskt har en sådan konstruktion inneburit en urholkning av arbetslöshetsersättningen som över tid skapar oönskade drivkrafter för individer att av försörjnings- eller andra skäl söka sig till fel försäkringssystem.

11.5.3 Ersättningens storlek påverkas av medlemskap i en arbetslöshetskassa

ISF har inga invändningar mot förslaget att ersättningens storlek påverkas av medlemskap i en arbetslöshetskassa. Men vill framhålla att möjligheten att välja nivå på försäkringsskyddet i arbetslöshetsförsäkringen kan komma att skapa drivkrafter för enskilda, som har bättre försäkringsskydd i socialförsäkringen i allmänhet och sjukförsäkringen i synnerhet, att ställa sig utanför arbetsmarknaden. Vi vill dock poängtera att problemet redan finns mellan försäkringarna och att förslaget med stor sannolikhet kommer att göra problemet något mindre.

11.5.4 Nedtrappning av ersättning

ISF har inga invändningar mot förslaget att arbetslöshetsersättningen ska trappas ner över tid, men vill framhålla att en sådan nedtrappning inte bara kan leda till en ökad jobbsökaktivitet hos ersättningstagaren över en ersättningsperiod, utan även kan medföra en risk att sjukförsäkringen ur en försäkrads perspektiv över tid blir en relativt mer lönsam försäkring att ta del av.

12.5.2 Ersättningens längd kan variera

ISF har inga invändningar mot förslaget att ersättning ska kunna lämnas under längst 300, 200 respektive 100 dagar beroende på om den sökande uppfyllt ett inkomstvillkor under minst tolv, minst 8 respektive fyra månader. Men vi vill framhålla att förslag som sänker kvalificeringskraven för att försäkra fler på arbetsmarknaden också kan leda till större risk för överutnyttjande och moral hazard-problematik. När detta kombineras med förslaget i 10.5.3 förstärks denna problematik och medför att socialförsäkringen kan komma att påverkas. ISF saknar i betänkandet en djupare analys av konsekvenserna av dessa två förslag i kombination. Vi vill även framhålla att detta förslags konsekvenser åter bör utredas när förslag på reformer inom sjukförsäkringen presenterats.

INSPEKTIONEN FÖR
SOCIALFÖRSÄKRINGEN

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Eva-Lo Ighe. Utredaren Kristian Persson Kern har varit föredragande. I beredningen har också utredaren Lisa Widén och praktikanten Johan Rhodin deltagit. Vid den slutliga handläggningen har chefsjuristen Anna Samuelsson, enhetscheferna Pererik Bengtsson, Ola Leijon och Mats Granér, HR-ansvariga Caroline Carlsson och administrativa chefen Annika Stegarp Persson deltagit.

A blue ink signature in a cursive script, appearing to read 'E. Ighe', positioned above the name 'Eva-Lo Ighe'.

Eva-Lo Ighe

A blue ink signature in a cursive script, appearing to read 'K. Persson Kern', positioned above the name 'Kristian Persson Kern'.

Kristian Persson Kern